

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 393

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 30 aprilie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 22 din 28 ianuarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală	2–4
Decizia nr. 28 din 28 ianuarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. (1) și (2) din Codul penal	5–7
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
31. — Ordonanță de urgență privind unele măsuri pentru simplificarea procedurilor în domeniul urbanismului și construcțiilor și accelerarea investițiilor	8–11
ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE PUBLICATE ÎN TEMEIUL LEGII NR. 334/2006 PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII PARTIDELOR POLITICE ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE	
Partidul Social Democrat Unit.....	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 22

din 28 ianuarie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Tudor Pendiuc în Dosarul nr. 973/109/2017/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 132D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 116 din 7 martie 2024 și nr. 553 din 17 noiembrie 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 ianuarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 973/109/2017/a2, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Tudor Pendiuc cu ocazia verificării admisibilității în principiu a unei cereri de recurs în casație.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală încalcă principiile fundamentale privind calitatea legii, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, independența judecătorilor și inamovibilitatea acestora. În acest sens, observă că numai unul dintre cei trei membri ai completului de judecată care urmează să soluționeze cererea de recurs în casație este abilitat să se pronunțe asupra admisibilității în principiu a acestei cereri. De asemenea, arată că judecata se desfășoară fără citarea părților și fără participarea procurorului, în condițiile în care prevederile art. 440 alin. (2) din Codul de procedură penală îngăduie interpretarea potrivit căreia, cu ocazia verificării respectării dispozițiilor art. 438 din același cod, judecătorul nu se limitează la o verificare formală a indicării cazurilor de recurs în casație și a motivării lor, ci examinează dacă, în raport cu motivele arătate, sunt incidente cazurile de recurs în casație, antamând, astfel, judecata pe fondul cererii. Având în vedere că termenii „citare” și „participare” din cuprinsul dispozițiilor art. 440 alin. (1) teza finală din Codul de procedură penală au accepțiuni complet diferite, consideră că aceste dispoziții de lege pot fi interpretate în sensul că numai participarea procurorului este interzisă, nu și cea a părților, care se pot prezenta, fără să fi fost citate, situație în care pot pune și concluzii. Mai arată că prevederile art. 440

alin. (2) din Codul de procedură penală împiedică exercitarea unei căi de atac împotriva încheierii pronunțate în temeiul acestui text de lege.

6. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală**, exprimându-și opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, reține că, deși pronunțarea asupra admisibilității în principiu a cererii de recurs în casație nu presupune examinarea unor chestiuni de fond, pot să apară aspecte de drept complexe, care decurg din evaluarea concordanței dintre motivele și argumentele invocate și cazul de casare menționat ca temei al recursului. Mai mult, potrivit prevederilor art. 438 alin. (3) din Codul de procedură penală, în cazul în care cererea de recurs în casație a fost respinsă, partea sau procurorul care a declarat recursul în casație nu mai poate formula o nouă cerere împotriva aceleiași hotărâri, indiferent de motivul invocat. În temeiul dispozițiilor art. 441 alin. (1) din Codul de procedură penală, instanța care admite în principiu cererea de recurs în casație sau completul care judecă recursul în casație poate suspenda motivat, în tot sau în parte, executarea hotărârii, putând impune respectarea de către condamnat a unor dintre obligațiile prevăzute la art. 215 alin. (1) și (2). Totodată, la examinarea admisibilității în principiu a cererii de recurs în casație, judecătorul, din oficiu, examinează și respectarea termenului prevăzut de lege pentru exercitarea acestei căi de atac. Or, întrucât persoana care a declarat calea de atac nu a fost citată și nu a participat, aceasta nu poate expune existența unor cauze obiective care ar justifica repunerea în termenul declarării căii de atac sau considerarea ca fiind formulată în termen. Înalta Curte constată că, din examinarea întregii reglementări referitoare la admisibilitatea cererii de recurs în casație, rezultă că această procedură nu este una administrativă, ci una judiciară/jurisdicțională. Admisibilitatea cererii de recurs în casație se examinează în camera de consiliu de un complet format din un judecător, după depunerea raportului magistratului-asistent și atunci când procedura de comunicare este legal îndeplinită, fără citarea părților și fără participarea procurorului. Înalta Curte apreciază că procedură judiciară a examinării admisibilității în principiu a recursului în casație nu poate fi diferită de celelalte proceduri judiciare, precum cele reglementate de dispozițiile art. 335 alin. (4), ale art. 341 alin. (2), ale art. 344 alin. (4), ale art. 345 alin. (1), ale art. 347 alin. (3), ale art. 431, ale art. 459 alin. (2), ale art. 465 alin. (6)-(8), ale art. 468 și ale art. 488 alin. (3) din Codul de procedură penală, inclusiv sub aspectul respectării principiilor fundamentale ale oricărei proceduri desfășurate în fața judecătorului: dreptul la apărare, prin asigurarea prezenței unui avocat ales sau desemnat din oficiu; dreptul de a fi informat cu privire la data procesului prin emiterea citației; dreptul de a compărea în persoană în fața judecătorului; dreptul de a pune concluzii orale în condiții de contradictorialitate; egalitatea de arme dintre acuzare și apărare, respectiv dintre persoana care a formulat cererea de recurs în casație și celelalte persoane care au figurat ca părți în cauza penală soluționată definitiv, toate acestea fiind drepturi protejate de Constituție și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa. În continuare, Înalta Curte constată că recursul în casație este singura cale extraordinară de atac în care asupra admisibilității în principiu se pronunță un singur judecător. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 431 alin. (1) din Codul de procedură

penală, în cazul contestației în anulare, instanța este cea care examinează admisibilitatea în principiu, ceea ce înseamnă un complet format din trei membri. De asemenea, prevederile art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală stabilesc că și în cazul revizuirii admisibilitatea în principiu se examinează de către instanță. Apreciază că existența unei proceduri în formă scrisă, care se limitează la depunerea și comunicarea cererii și la depunerea de concluzii scrise, nu poate înlătura procedura orală în fața judecătorului, care presupune citarea părților și participarea procurorului, precum și concluzii orale în condiții de contradictorialitate. Astfel, o așa-zisă contradictorialitate „implicită” — care ar putea fi susținută prin efectul depunerii cererii, comunicării acesteia către procuror și către părți, posibilitatea acestora de a depune concluzii scrise — nu poate înlătura contradictorialitatea „explicită/expresă”, care este un principiu fundamental al procesului penal (Decizia Curții Constituționale nr. 810 din 6 decembrie 2018).

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală. Prevederile art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală au fost modificate prin articolul unic din Legea nr. 75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 29 aprilie 2016, iar dispozițiile art. 440 alin. (2) din Codul de procedură penală au fost modificate prin prevederile art. I pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2016 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală și a Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 31 octombrie 2016. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „(1) *Admisibilitatea cererii de recurs în casație se examinează în camera de consiliu de un complet format din un judecător, după depunerea raportului magistratului-asistent și atunci când procedura de comunicare este legal îndeplinită, fără citarea părților și fără participarea procurorului.*

(2) *Dacă cererea de recurs în casație nu este făcută în termenul prevăzut de lege sau dacă nu s-au respectat dispozițiile art. 434, art. 436 alin. (1) și (6), art. 437 și art. 438, instanța respinge, prin încheiere definitivă, cererea de recurs în casație.*”

11. În susținerea neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, ale art. 21 alin. (1)–(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, ale art. 124 alin. (3) privind independența judecătorilor și ale art. 125 alin. (1) referitor la inamovibilitatea judecătorilor, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 1 fraza întâi și paragraful 3 lit. c) privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv ale art. 47 paragraful 2 fraza întâi privind dreptul la un proces echitabil din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 91 din 10 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 10 iunie 2022, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, pentru argumentele reținute în paragrafele 29–36 din decizia menționată.

13. În acest sens, față de critica formulată de autor, potrivit căreia examinarea admisibilității cererii de recurs în casație se realizează fără citarea părților și fără participarea procurorului, prin Decizia nr. 91 din 10 martie 2022, precitată, Curtea a reținut că — anterior modificării dispozițiilor art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală prin Legea nr. 75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 29 aprilie 2016 — a pronunțat Decizia nr. 591 din 1 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 861 din 19 noiembrie 2015, prin care a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală și a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (2) din Codul de procedură penală, constatând că sintagma „dacă cererea este vădit nefondată” din cuprinsul acestora este neconstituțională. Cu acel prilej, Curtea a examinat din punctul de vedere al constituționalității, raportat la prevederile art. 21 și 24 din Legea fundamentală, dispozițiile art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală, reținând (în paragrafele 18–23 ale Deciziei nr. 591 din 1 octombrie 2015) că dispozițiile procesuale penale ce reglementează soluționarea recursului în casație nu prevăd în mod expres neparticiparea procurorului la procedura de examinare a admisibilității în principiu a cererii. Așa fiind, având în vedere cele statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii prin Decizia nr. 3 din 19 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 2 martie 2015, Curtea a constatat că participarea procurorului la procedura reglementată prin dispozițiile art. 440 din Codul de procedură penală apare ca fiind obligatorie, fiind aplicabilă în acest caz norma generală, respectiv prevederile art. 363 alin. (1) din Codul de procedură penală. Totodată, Curtea a observat că procedura de examinare a admisibilității cererii de recurs în casație, reglementată de dispozițiile art. 440 din Codul de procedură penală, nu prevede în mod expres că aceasta se realizează fără citarea părților. Curtea a reținut că prevederile art. 353 din Codul de procedură penală reglementează citarea la judecată, prevăzând la alin. (1) teza întâi că judecata poate avea loc numai dacă persoana vătămată și părțile sunt legal citate și procedura este îndeplinită; conform dispozițiilor aceleiași norme, inculpatul, partea civilă, partea responsabilă civilmente și, după caz, reprezentanții legali ai acestora se citează din oficiu de către instanță, care poate dispune și citarea altor subiecți procesuali, atunci când prezența acestora este necesară pentru soluționarea cauzei. Analizând sistematic prevederile art. 353 și 363 din Codul de procedură penală, Curtea a constatat că acestea sunt norme cu caracter general aplicabile oricărei proceduri de judecată, în lipsa unor dispoziții speciale contrare. În aceste condiții, Curtea a constatat că în procedura admisibilității în principiu a cererii de recurs în casație ar urma să fie aplicabile dispozițiile generale în materia citării, adică prevederile art. 353 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură penală, potrivit cărora inculpatul, partea civilă, partea responsabilă civilmente și, după caz, reprezentanții legali ai acestora se citează din oficiu de către instanță. Concluzionând, Curtea a reținut că examinarea admisibilității în principiu a cererii de recurs în casație trebuie realizată cu citarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a părților, conform art. 353 alin. (1)

din Codul de procedură penală, și cu participarea procurorului, potrivit art. 363 alin. (1) din Codul de procedură penală. Aceasta, în condițiile în care, dacă intenția legiuitorului ar fi fost aceea de a exclude participarea procurorului și citarea părților din procedura de examinare a admisibilității în principiu a recursului în casație, acest lucru ar fi fost reglementat în mod expres în cuprinsul Codului de procedură penală, ca excepție de la dispozițiile art. 353 alin. (1) și ale art. 363 alin. (1). Curtea a observat însă că jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție relevă un aspect diferit de cel reținut de instanța de control constituțional, în sensul că, în toate cazurile, cererile de recurs în casație sunt examinate din perspectiva admisibilității în principiu a acestora fără participarea procurorului și fără citarea părților, conform procedurii prevăzute la art. 440 din Codul de procedură penală. Astfel, Curtea a constatat că lipsa aplicării dispozițiilor art. 353 alin. (1) și ale art. 363 alin. (1) din Codul de procedură penală de către Înalta Curte de Casație și Justiție și, prin urmare, examinarea admisibilității în principiu a recursului în casație fără citarea părților și fără participarea procurorului ridică doar o problemă de interpretare și aplicare a legii, și nu una de constituționalitate a textului criticat, conform dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, din moment ce este asigurată egalitatea procesuală între părți, pe de o parte, și procuror, pe de altă parte. În aceste condiții, având în vedere prevederile art. 2 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală.

14. Tot prin Decizia nr. 91 din 10 martie 2022, precitată, Curtea a evidențiat că, ulterior modificării dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală prin Legea nr. 75/2016, a pronunțat Decizia nr. 432 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 24 octombrie 2016, prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile din Codul de procedură penală cuprinse în art. 436 alin. (2), art. 439 alin. (4)¹ teza întâi și în art. 440 alin. (2) cu referire la mențiunile care decurg din obligativitatea formulării cererii de recurs prin avocat sunt neconstituționale. În același timp, prin Decizia nr. 432 din 21 iunie 2016, precitată, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală, reținând că, prin Legea nr. 75/2016, legiuitorul a prevăzut în mod expres că admisibilitatea cererii de recurs în casație se examinează fără citarea părților și fără participarea procurorului. Curtea a constatat, în paragrafele 37 și 38 ale Deciziei nr. 432 din 21 iunie 2016, că dispozițiile art. 440 alin. (1) din Codul de procedură penală reglementează etapa admiterii în principiu a recursului în casație, procedura în care examinarea admisibilității cererii se realizează în camera de consiliu de un complet format dintr-un judecător, după depunerea raportului

magistratului-asistent și atunci când procedura de comunicare este legal îndeplinită. În urma acestei examinări, instanța pronunță, prin încheiere, o soluție de admitere în principiu sau de respingere a cererii de recurs în casație. Totodată, Curtea a reamintit soluția pronunțată prin Decizia nr. 591 din 1 octombrie 2015, apreciind că în cadrul procedurii admiterii în principiu nu are loc o judecată asupra temeiniciei recursului în casație, ci o judecată asupra îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege pentru introducerea cererii, examinându-se numai admisibilitatea în principiu a recursului, iar nu și temeinicia acestuia. Pentru aceste motive, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate nu încalcă accesul liber la justiție și nici dreptul la apărare reglementate de prevederile art. 21 și 24 din Legea fundamentală.

15. În fine, prin Decizia nr. 91 din 10 martie 2022, Curtea a constatat că, pentru aceleași considerente, pronunțarea soluției asupra admisibilității în principiu a cererii de recurs în casație doar de către unul dintre cei trei membri ai completului colegial ce urmează să judece pe fond calea extraordinară de atac nu este de natură să aducă atingere prevederilor constituționale și convenționale invocate.

16. În același sens sunt și Decizia nr. 207 din 7 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 966 din 4 octombrie 2022, și Decizia nr. 553 din 17 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 30 martie 2023.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. În plus, referitor la caracterul definitiv al încheierii pronunțate în procedura examinării admisibilității cererii de recurs în casație, Curtea observă că nici acest aspect nu aduce atingere accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil și nici dreptului la apărare, consacrate de prevederile art. 21 și 24 din Constituție, întrucât procedura menționată nu vizează fondul cauzei penale, nefiind judecată o acuzație în materie penală, în sensul dispozițiilor art. 6 din Convenție. Stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, atât prevederile art. 129, cât și cele ale art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând a fi prevăzute „numai prin lege”, și nicio normă din Legea fundamentală nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. În acest sens, prevederile art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii.

19. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Tudor Pendiuc în Dosarul nr. 973/109/2017/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și constată că dispozițiile art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 28 ianuarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 28

din 28 ianuarie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. (1) și (2) din Codul penal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 din Codul penal, excepție ridicată de George Munteanu în Dosarul nr. 10.589/281/2016 al Judecătoriei Ploiești — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 383D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 49 din 22 ianuarie 2019 și nr. 110 din 7 martie 2024.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 10.589/281/2016, **Judecătoria Ploiești — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de George Munteanu într-o cauză având ca obiect trimiterea în judecată a inculpatului pentru săvârșirea, printre altele, a unor infracțiuni de înșelăciune.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate, care incriminează fapta de înșelăciune, încalcă principiile fundamentale privind calitatea legii, universalitatea drepturilor și a îndatoririlor fundamentale, egalitatea în drepturi, dreptul la apărare și legalitatea incriminării și a pedepsei. Consideră că textul de lege criticat este lipsit de previzibilitate și claritate, întrucât din modul de definire a infracțiunii de înșelăciune nu poate fi determinată cu exactitate sfera de aplicare a acesteia, pentru a stabili acțiunile sau inacțiunile prohibite de lege. Astfel, destinatarul legii penale nu poate să își dea seama dacă acțiunea sau inacțiunea sa intră sau nu sub incidența normei criticate. Invocă, în acest sens, definiția dată de Dicționarul explicativ al limbii române noțiunii de fraudă, arătând că legea

civilă îi conferă acesteia relevanță juridică sub forma dolului, în timp ce, în materie penală, conținutul noțiunii de fraudă presupune infracțiunea de înșelăciune, astfel că nu este clar dacă fapta săvârșită se încadrează în sfera ilicitului civil sau a celui penal.

6. **Judecătoria Ploiești — Secția penală**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 244 din Codul penal. Din notele scrise ale autorului excepției, depuse în motivarea criticii, reiese însă că aceasta privește, în realitate, dispozițiile art. 244 alin. (1) și (2) din Codul penal. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra acestor dispoziții de lege, care au următorul cuprins: „(1) *Inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos patrimonial injust și dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani.*

(2) *Înșelăciunea săvârșită prin folosirea de nume sau calitate mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.*”

11. În susținerea neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, ale art. 15 alin. (1) privind universalitatea drepturilor și a îndatoririlor fundamentale, ale art. 16 referitor la egalitatea

în drepturi și ale art. 24 privind dreptul la apărare, precum și ale art. 11 referitor la tratatele ratificate de Parlament, raportat la prevederile art. 7 privind legalitatea incriminării și a pedepsei din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 244 alin. (1) și (2) din Codul penal au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție și ale art. 7 din Convenție — invocate și în prezenta cauză — și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 110 din 7 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 744 din 30 iulie 2024, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. (1) și (2) din Codul penal, pentru argumentele reținute în paragrafele 13-16 din decizia menționată.

13. Prin Decizia nr. 110 din 7 martie 2024, precitată, Curtea a constatat că nu i se poate impune legiuitorului să definească prin lege fiecare noțiune folosită în definirea altei noțiuni, iar dacă o noțiune nu are un înțeles autonom, înseamnă că se folosește înțelesul său din limbajul comun/curent/uzual, care trebuie interpretat prin corelare cu întreg ansamblul legislativ aplicabil într-o cauză. Așa fiind, cu privire la critica formulată din perspectiva lipsei de claritate a sintagmei „ori de alte mijloace frauduloase” din dispozițiile art. 244 alin. (2) din Codul penal, Curtea a reținut că, potrivit Dicționarului explicativ al limbii române, termenul „fraudulos” desemnează ceva bazat pe o fraudă, iar prin „fraudă” se înțelege hoție, act de rea-credință făcut cu scopul de a realiza profituri personale, înșelătorie. Astfel, în varianta-tip a infracțiunii de înșelăciune [art. 244 alin. (1) din Codul penal], mijloacele și modalitățile concrete prin care subiectul activ îl face pe subiectul pasiv să creadă neadevărurile prezentate, adică îl induce sau îl menține în eroare ori îi produce iluzia adevărului, pot fi foarte diferite, de exemplu: viclenie, șiretenie, uneltiri, stratageme, șiretlicuri, mistificări, prefăcătorii, ademeniri, amăgiri, trucaje, intrigi etc. Curtea a observat că aceste mijloace sau moduri prin care se realizează inducerea în eroare a subiectului pasiv nu pot fi decât sub forma unor simple minciuni, întrucât dacă sunt frauduloase — adică susținute sau întărite și prin alte mijloace, cum ar fi nume sau calități mincinoase, înscrisuri false, înscenări de fapte etc., astfel ca minciuna să fie mai convingătoare — fapta va fi încadrată în varianta agravată [art. 244 alin. (2) din Codul penal]. Această din urmă variantă a infracțiunii de înșelăciune se deosebește de varianta-tip numai prin mijloacele prin care a fost săvârșită infracțiunea de amăgire, de inducere în eroare a subiectului pasiv și care sunt de natură să asigure mai ușor reușita acestei acțiuni.

14. În continuare, prin Decizia nr. 110 din 7 martie 2024, precitată, Curtea a statuat că dispozițiile de lege criticate sunt clare și neechivoce, întrucât destinatarul normei penale de incriminare are posibilitatea să prevadă consecințele ce decurg din nerespectarea ei, sens în care își poate adapta conduita în mod corespunzător. În acest sens, Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa (Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012) că, de principiu, orice act normativ trebuie

să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și de clar pentru a putea fi aplicat. Astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în funcție de circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificilă redactarea unor legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze însă previzibilitatea legii (Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, și Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011). De asemenea, Curtea Constituțională a invocat și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia art. 7 paragraful 1 din Convenție, care consacră principiul legalității incriminării și pedepsei (*nullum crimen, nulla poena sine lege*), pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care, anterior, nu constituiau infracțiuni, prevede și principiul potrivit căruia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului, de exemplu, prin analogie. Rezultă astfel că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora. Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea de la Strasbourg a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, ale căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Din nou, deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. Prin urmare, art. 7 paragraful 1 din Convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoni* și *Militaru-Pidhorni*

împotriva României, paragrafele 36 și 37, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, și Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Río Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93). Așadar, drept consecință logică a principiului conform căruia legile trebuie să fie de aplicabilitate generală, formularea actelor normative nu este întotdeauna exactă, folosirea unor caracterizări generale fiind preferată unor liste exhaustive (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 31). Rezultă că interpretarea acestor norme depinde de practică și nu încapă îndoială că instanțele interne sunt cele mai în măsură să examineze și să interpreteze legislația națională, o astfel de interpretare nefiind în sine incompatibilă cu prevederile art. 7 din Convenție (Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi srl și alții împotriva Italiei*, paragraful 108).

15. Astfel, prin Decizia nr. 110 din 7 martie 2024, precitată, Curtea a constatat că nu poate fi primită susținerea potrivit căreia destinatarii dispozițiilor de lege criticate nu își pot adapta conduita în funcție de conținutul lor, deoarece acestea sunt suficient de clare și de previzibile. Curtea a mai reținut că termenul „fraudulos” este adesea folosit în legislația penală, fără să genereze dificultăți de interpretare, legiuitorul urmărind să sancționeze mai aspru comiterea unei fapte de înșelăciune prin mijloace care presupun ele însele acte de rea-credință, de încălcare a legii. Totodată, Codul penal român nu a acceptat așa-numita teorie a unității între infracțiunea-mijloc și infracțiunea-scop în reglementarea infracțiunii de înșelăciune, însușindu-și principiul că, dacă mijlocul fraudulos folosit pentru inducerea sau menținerea în eroare a păgubitului constituie prin el însuși infracțiune, această infracțiune trebuie să fie reținută în concurs cu înșelăciunea calificată, fiind considerate o pluralitate de infracțiuni și pedepsite ca atare. Curtea a reținut că această opțiune a legiuitorului nu este contrară Constituției și Convenției. Așa cum s-a menționat anterior, varianta agravată

a infracțiunii de înșelăciune se deosebește de varianta-tip numai prin mijloacele prin care a fost săvârșită acțiunea de amăgire, de inducere în eroare a subiectului pasiv și care sunt de natură să asigure mai ușor reușita acestei acțiuni. Potrivit prevederilor art. 244 alin. (2) fraza a doua din Codul penal, dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, atunci există concurs între infracțiunea de înșelăciune varianta agravată și infracțiunea care se referă la mijlocul fraudulos (de exemplu, infracțiunea de folosire de înscrisuri false, prevăzută de art. 323 din Codul penal, uzurparea de calități oficiale, prevăzută de art. 258 din Codul penal, sau infracțiunea de exercitare fără drept a unei profesii sau activități, prevăzută de art. 348 din Codul penal). Curtea de la Strasbourg a statuat, în cazul concursului ideal tipic de infracțiuni, că acesta se caracterizează prin aceea că faptul unic se descompune în două infracțiuni distincte. Într-o astfel de situație, nu este încălcat art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenție, deoarece acesta interzice ca o persoană să fie judecată de două ori pentru aceeași infracțiune, în timp ce, în cadrul concursului ideal de infracțiuni, același fapt comportă o analiză în cadrul a două infracțiuni distincte (Hotărârea din 30 iulie 1998, pronunțată în Cauza *Oliveira împotriva Elveției*, paragrafele 26 și 27).

16. În același sens sunt și Decizia Curții Constituționale nr. 676 din 6 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1115 din 28 decembrie 2018, și Decizia nr. 49 din 22 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 19 aprilie 2019.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de George Munteanu în Dosarul nr. 10.589/281/2016 al Judecătoriei Ploiești — Secția penală și constată că dispozițiile art. 244 alin. (1) și (2) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Ploiești — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 ianuarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind unele măsuri pentru simplificarea procedurilor în domeniul urbanismului și construcțiilor și accelerarea investițiilor

Având în vedere că sectorul construcțiilor joacă un rol fundamental în dinamica economică a României, fiind un motor important pentru creștere, crearea de locuri de muncă și dezvoltarea infrastructurii necesare unei societăți moderne,

întrucât dezvoltarea fizică a teritoriului trebuie făcută în mod coerent și sustenabil pe bază de planuri urbanistice actualizate și digitalizate, iar actualizarea de urgență a acestora a fost sprijinită prin fondurile consistente alocate prin Planul național de redresare și reziliență al României și de la bugetul de stat, dar trebuie sprijinită și prin măsuri de îmbunătățire a cadrului legal,

în condițiile în care procesul actual de avizare a planurilor urbanistice și cel de obținere a autorizațiilor de construcție sunt complexe, îndelungate și costisitoare, generând dificultăți semnificative pentru persoane fizice și entități juridice, iar simplificarea procesului de autorizare ar putea debloca potențialul sectorului construcțiilor, reducând sarcinile administrative, stimulând investițiile, accelerând dezvoltarea proiectelor și, în ultimă instanță, îmbunătățind calitatea mediului construit, neadoptarea acestor măsuri făcând imposibilă aprobarea planurilor urbanistice generale actualizate și digitalizate care să sprijine accelerarea investițiilor în termenele asumate prin Planul național de redresare și reziliență al României,

deoarece proiectele de investiții în construcții dezvoltate și implementate, fie de sectorul public, fie de mediul de afaceri, au un efect multiplicator major în economia națională prin crearea de noi locuri de muncă, implementarea de investiții, generarea de venituri noi, suplimentare, atât la bugetul de stat, cât și la bugetele locale, precum și prin dezvoltarea unor lanțuri de furnizare și de distribuție care au impact ulterior în consolidarea poziției competiționale a României pe piața europeană și internațională,

fiind cunoscut că sectorul construcțiilor este un sector care contribuie semnificativ la PIB-ul României, fiind generator de locuri de muncă nu doar în proiectarea și execuția lucrărilor, ci inclusiv pe lanțul de producție și comercializare în domeniul materialelor și produselor pentru construcții,

ținând cont de necesitatea urgentării implementării investițiilor publice în construcții finanțate prin Mecanismul de redresare și reziliență și prin Politica de coeziune, pentru încadrarea în termenele impuse prin regulamentele europene și pentru atingerea obiectivelor asumate prin Planul național de redresare și reziliență al României, pentru care se impune aprobarea unor măsuri legislative care să conducă la implementarea mai rapidă a proiectelor,

deoarece neadoptarea de măsuri de urgență a avizării investițiilor va genera continuarea proceselor îndelungate de avizare a lucrărilor de construcții, care va conduce la nefinalizarea proiectelor de lucrări publice finanțate prin Planul național de redresare și reziliență al României și implicit la suportarea acestora din bugetul de stat,

având în vedere că cele de mai sus vizează interesul public și constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate astfel fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 10 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 32, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alin. (4¹), (4²) și (4³), cu următorul cuprins:

„(4¹) Autoritățile administrației publice locale competente cu emiterea avizului de oportunitate pentru planurile urbanistice zonale au obligația să introducă documentația pe agenda comisiei tehnice de amenajarea teritoriului și urbanism și să analizeze în comisie, în termen de maximum 30 de zile de la data depunerii solicitării la autoritatea administrației publice locale competente. În vederea programării documentației în comisia tehnică de amenajarea teritoriului și urbanism, autoritățile administrației publice locale verifică documentația depusă și transmit adresa de solicitări de completare sau clarificare a acesteia, dacă este cazul, în termen de 30 de zile de la depunerea la registratura instituției.

(4²) Avizul de oportunitate se emite în termen de maximum 15 zile de la analizarea documentației în cadrul comisiei tehnice de amenajarea teritoriului și urbanism de la nivelul autorității administrației publice locale emitente sau de la nivelul județean, pentru autoritățile administrației publice locale care nu au comisie proprie.

(4³) Avizul de oportunitate nu poate fi considerat ca fiind emis la împlinirea termenelor prevăzute la alin. (4¹) și (4²), prin avizare tacită.”

2. La articolul 46, alineatul (1⁸) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1⁸) Propunerea justificată de actualizare sau de prelungire a valabilității documentației de urbanism se realizează în baza analizei informațiilor statistice disponibile privind dinamica economică, socială și teritorială, în baza studiilor de specialitate existente, precum și în raport cu strategiile și programele de dezvoltare de la nivel local, județean și/sau național aprobate.”

3. La articolul 56, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alin. (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Pentru planurile de urbanism zonale sau de detaliu inițiate de beneficiari privați este interzisă perceperea de taxe sau tarife multiple în etapa de avizare. Taxele sau tarifele achitate la prima depunere rămân valabile, chiar dacă a fost solicitată modificarea sau completarea și trebuie reanalizată documentația după revizuire sau dacă avizele sau acordurile trebuie reconfirmate.

(3²) În situația în care se solicită reconfirmare, avizele și acordurile obținute se vor reconfirma în termen de maximum 5 zile lucrătoare de entități emitente în situațiile în care nu există modificări ale soluției tehnice avizate inițial. În lipsa unui răspuns în termenul menționat, se va considera că nu există nicio obiecție din partea entităților emitente, iar avizul sau acordul se consideră reconfirmat.”

4. La articolul 56, după alineatul (8) se introduc doisprezece noi alineate, alin. (9)-(20), cu următorul cuprins:

„(9) Pentru avizarea documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism de către toate entitățile emitente de avize și acorduri se interzice:

a) condiționarea emiterii avizelor sau acordurilor de obținerea prealabilă a altor avize sau acorduri, cu excepția avizului de oportunitate și a avizului arhitectului-șef. Avizele și acordurile se solicită concomitent de la toți avizatorii, iar informațiile și condiționalitățile din acestea se introduc prin grija proiectantului și a beneficiarului în documentație, pentru ca soluția finală ce va fi propusă spre aprobare să îndeplinească toate condițiile impuse de avizatori.

b) solicitarea de documente sau informații care excedează studiilor de fundamentare sectoriale specifice și conținutului-cadru al documentațiilor de amenajarea teritoriului și a celor de urbanism, stabilite prin metodologiile de elaborare a documentațiilor de amenajarea teritoriului și de urbanism, emise în aplicarea legii, aprobate prin ordin al ministrului responsabil cu domeniul amenajării teritoriului și urbanismului;

c) impunerea unor cerințe sau soluții care nu au legătură cu obiectul de reglementare sau cu gradul de detaliere al informațiilor specifice tipului de documentații de amenajare a teritoriului sau de urbanism.

(10) Autoritățile și instituțiile publice, precum și entitățile emitente de avize și acorduri pentru planuri de amenajarea teritoriului și pentru planuri de urbanism au obligația analizării documentațiilor depuse și eliberării avizelor/acordurilor, cu sau fără condiții, în maximum 30 de zile de la data depunerii solicitării eliberării acestora de către beneficiarul documentației, cu următoarele excepții:

a) în cazul autorităților privind protecția mediului, termenul pentru emiterea actului administrativ este de maximum 15 zile de la data încheierii procedurilor specifice de mediu;

b) în cazul autorităților administrației publice privind protecția monumentelor istorice, termenul este de maximum 30 de zile de la data analizării documentației în Comisia națională sau în Comisia zonală a monumentelor istorice, Comisia Națională de Arheologie, Comisia Națională pentru Monumentele de For Public, după caz;

c) în cazul autorităților publice centrale a căror procedură stabilită prin lege presupune analiza documentației într-o comisie de specialitate, termenul este de maximum 15 zile de la data analizării documentației în comisie;

d) în cazul inspectoratelor pentru situații de urgență județene/București-Ilfov, termenul este de maximum 15 zile de la depunerea documentației;

e) în cazul instituțiilor din Sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională, termenul este reglementat prin proceduri specifice.

(11) Autoritățile publice prevăzute la alin. (10) lit. b) și c) au obligația să introducă spre analiză documentațiile de amenajarea teritoriului sau de urbanism, pe agenda comisiilor prevăzute de legislația specifică, și să le analizeze în comisie, în termen de maximum 30 de zile de la data depunerii solicitării la registratura instituției.

(12) Toate autoritățile publice și entitățile emitente de avize și acorduri a căror procedură de emiterie a avizului presupune analizarea documentației de amenajarea teritoriului sau de urbanism într-o comisie au obligația să anunțe beneficiarul și proiectanții cu privire la data la care documentația va fi analizată în respectivele comisii, indiferent dacă aceștia au dreptul sau nu să participe la ședință, conform procedurilor specifice.

(13) Prin excepție de la prevederile alin. (10), în cazul în care documentația de amenajarea teritoriului sau de urbanism depusă spre avizare este incompletă, necesită clarificări tehnice sau modificări, în termenele prevăzute la alin. (10), autoritățile și instituțiile publice centrale, locale și alte entități emitente de avize și acorduri au obligația de a transmite solicitantului, o singură dată, toate condițiile și solicitările de modificare,

completare sau clarificare, printr-o singură adresă de comunicare, cu motivarea temeinică tehnică și/sau juridică a clarificărilor și modificărilor ori completărilor solicitate.

(14) În termen de maximum 60 de zile de la data primirii adresei prevăzute la alin. (13), beneficiarul transmite răspunsul entităților sesizate pentru emiterea avizelor, respectiv precizarea modificărilor realizate și documentația revizuită, răspunsul la clarificările solicitate sau, după caz, justificarea temeinică din punct de vedere juridic, științific și tehnic a nepreluării observațiilor. În situația necompletării documentației de către beneficiar, în termenul prevăzut, documentația se restituie solicitantului, la cerere, potrivit legii.

(15) După primirea de la beneficiar a clarificărilor/completărilor/modificărilor solicitate, entitățile sesizate pentru eliberarea avizelor solicitate au obligația:

a) de eliberare a avizului în termen de 15 zile de la depunerea de către beneficiarul lucrărilor a clarificărilor/completărilor/modificărilor;

b) de respingere a documentației în condițiile identificării de aspecte neconforme cu cadrul legal sau incorecte tehnic, cu justificarea temeinică din punct de vedere tehnic, științific și juridic în termenul prevăzut la lit. a).

(16) În situația neemiterii solicitărilor de clarificare, modificare sau completare potrivit prevederilor alin. (13) sau a avizelor cu sau fără condiții sau a adresei de respingere în termenele prevăzute la alin. (10) și (15), documentația depusă de către beneficiarul lucrării se consideră completă și corectă, iar avizele se consideră a fi acordate tacit. Avizele eliberate după invocarea acordării tacite de către beneficiar nu produc efecte juridice.

(17) În situațiile prevăzute la alin. (16), în care avizele se consideră a fi acordate tacit, beneficiarii continuă procedura de aprobare a documentațiilor de amenajarea teritoriului sau de urbanism, iar structurile de specialitate ale autorităților publice centrale sau locale supun spre aprobare documentațiile beneficiarilor, pe baza dovezii înregistrării inițiale a documentației, respectiv a completării, modificării, clarificării acesteia, după caz, precum și a unei declarații pe propria răspundere prin care beneficiarul declară că nu a fost primită solicitarea de clarificare, completare sau modificare, nu a fost eliberat aviz cu sau fără condiții ori nu a fost eliberată adresa de respingere, după caz, înaintea împlinirii termenelor.

(18) Prin excepție de la prevederile alin. (16) și (17), documentațiile depuse spre avizare la instituțiile din Sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională nu pot fi considerate ca fiind complete și conforme în situația neemiterii solicitărilor de clarificare, modificare sau completare sau a avizelor cu sau fără condiții sau a adresei de respingere, iar avizele de la aceste instituții nu pot fi considerate ca fiind emise la împlinirea termenelor reglementate prin proceduri specifice, prin avizare tacită.

(19) Avizul de oportunitate, avizele și acordurile emise în cadrul aceleiași proceduri de elaborare sau actualizare a documentației de amenajare a teritoriului sau de urbanism își mențin valabilitatea de la momentul emiterii până la aprobarea documentației respective în condițiile legii, indiferent de termenele stabilite prin proceduri interne ale avizatorilor.

(20) Emitenții de avize/acorduri au obligația să transmită avizele/acordurile către beneficiar, prin mijloace electronice, în ziua eliberării.”

5. La articolul 63 alineatul (2), după litera h) se introduc patru litere noi, lit. i)-l), cu următorul cuprins:

„i) nerespectarea de către autoritățile administrației publice locale a termenului prevăzut la art. 32 alin. (4¹) cu privire la introducerea pe agenda comisiei tehnice de amenajarea teritoriului și urbanism;

j) neemiterea unei solicitări de completare, modificare sau clarificare cu privire la documentația depusă, dacă este cazul, conform prevederilor art. 32 alin. (4¹) teza a doua;

k) neemiterea avizului de oportunitate sau a unei adrese de comunicare a respingerii justificate a propunerii de inițiere a unui plan urbanistic zonal în termenul prevăzut la art. 32 alin. (4¹);

l) respingerea nejustificată temeinic din punct de vedere tehnic, științific și juridic a avizelor și acordurilor, conform prevederilor art. 56 alin. (15) lit. b)."

6. La articolul 63¹, după litera d) se introduce o nouă literă, lit. e), cu următorul cuprins:

„e) de la 3.000 lei la 10.000 lei, pentru nerespectarea prevederilor lit. i)-l)."

7. La articolul 64, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Faptele de încălcare a prezentei legi se constată de organele de control al activității de amenajare a teritoriului și de urbanism ale consiliilor județene și locale, de reprezentanți ai instituțiilor publice de specialitate ale autorităților centrale implicate în avizare, precum și de Inspectoratul de Stat în Construcții. Contravențiile prevăzute la art. 63 alin. (2) lit. i)-l) se constată și se sancționează de către persoane împuternicite din cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții.”

Art. II. — Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, după alineatul (1) se introduc paisprezece noi alineate, alin. (13)-(16), cu următorul cuprins:

„(13) Autoritățile și instituțiile publice și entitățile emitente de avize și acorduri au obligația analizării documentațiilor depuse și eliberării avizelor/acordurilor, cu sau fără condiții, în maximum 15 zile de la data depunerii solicitării eliberării acestora de către beneficiarul documentației, cu următoarele excepții:

- (i) în cazul autorităților privind protecția mediului, termenul pentru emiterea actului administrativ este de maximum 15 zile de la data încheierii procedurilor specifice de mediu;
- (ii) în cazul autorităților privind protecția monumentelor istorice, termenul este de maximum 30 de zile de la data analizării documentației în Comisia națională sau în Comisia zonală a monumentelor istorice ori în Comisia Națională de Arheologie sau Comisia Națională pentru Monumentele de For Public, după caz;
- (iii) în cazul autorităților publice centrale a căror procedură stabilită prin lege presupune analiza documentației într-o comisie de specialitate, termenul este de maximum 15 zile de la data analizării documentației în comisie;
- (iv) în cazul Autorității Aeronautice Civile Române, termenul este de maximum 30 de zile de la depunerea documentației.

(14) În situația în care, ca urmare a analizării documentației depuse, se constată că sunt necesare clarificări, completări sau modificări, autoritățile și instituțiile publice, precum și entitățile emitente de avize și acorduri pot solicita revizuirea/completarea documentației o singură dată, motivând temeinic din punct de vedere științific, tehnic sau juridic, după caz, în termenele prevăzute la alin. (13).

(15) Autoritățile publice pentru care prin lege se stabilește analizarea documentației într-o comisie au obligația să introducă spre analiză documentațiile de avizare aferente proiectelor de investiții în construcții și să analizeze în comisie, în termen de maximum 30 de zile de la data depunerii documentației la registratura instituției.

(16) Toate autoritățile publice și entitățile emitente de avize și acorduri a căror procedură de emitere a avizului presupune analizarea documentației într-o comisie au obligația să anunțe beneficiarul și proiectanții cu privire la data la care documentația va fi analizată în respectivele comisii, indiferent dacă aceștia au dreptul sau nu să participe la ședință, conform procedurilor specifice.

(17) În situația primirii solicitării de completări sau modificări, beneficiarul lucrărilor transmite entităților emitente ale avizelor solicitate răspunsul la solicitare, respectiv precizarea modificărilor realizate și documentația revizuită, răspunsul la clarificările solicitate sau, după caz, justificarea temeinică din

punct de vedere juridic și tehnic a nepreluării observațiilor, în termen de maximum 60 de zile de la data primirii adresei prin care acestea sunt solicitate.

(18) Entitățile emitente sesizate au obligația de emitere a avizului în termen de 15 zile de la depunerea de către beneficiarul lucrărilor a clarificărilor/completărilor/modificărilor, după caz, asupra condiționărilor impuse. În situația în care răspunsul la clarificări nu corespunde prevederilor legale și reglementărilor tehnice în vigoare, entitățile emitente au obligația de respingere justificată, tehnic și juridic, a documentației.

(19) Răspunsul la clarificările/completările/modificările solicitate și analiza modului de preluare a acestora se realizează de către structura de specialitate din cadrul autorității/entității emitente și nu se mai supune unei noi analize a comisiei.

(110) Atât în situația neemiterii avizului sau nesolicitării clarificărilor/completărilor/modificărilor în termenele prevăzute la alin. (13), cât și în cea în care entitățile emitente de avize și acorduri solicitate prin certificatul de urbanism nu emit avizele sau nu resping justificat potrivit alin. (18), în termen de 15 zile de la data depunerii documentației corectate și completate conform legislației, documentația depusă de către beneficiarul lucrării este considerată ca fiind completă, avizele se consideră a fi acordate. Avizele eliberate după invocarea aprobării tacite de către beneficiar nu produc efecte juridice.

(111) Prin excepție de la prevederile alin. (18), documentațiile depuse spre avizare la instituțiile din Sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională nu pot fi considerate ca fiind complete și conforme în situația neemiterii solicitărilor de clarificare, modificare sau completare sau a avizelor cu sau fără condiții sau a adresei de respingere, iar avizele de la aceste instituții nu pot fi considerate ca fiind emise la împlinirea termenelor reglementate prin proceduri specifice, prin avizare tacită.

(112) În situațiile prevăzute la alin. (13), (18) și (110), procedura de autorizare a construirii poate continua, autoritățile competente având dreptul să emită autorizația de construire fără avizele respective, pe baza dovezii depunerii de către beneficiar a răspunsului la adresa de solicitare de modificare/completare, clarificare și, după caz, a documentației corectate și completate, precum și a unei declarații pe propria răspundere prin care beneficiarul declară că nu a fost primită solicitarea de clarificare, completare sau modificare, nu a fost eliberat aviz cu sau fără condiții ori nu a fost eliberată adresa de respingere, după caz, înaintea împlinirii termenelor.

(113) Răspunderea cu privire la informațiile privind imobilul beneficiarului, zonele de protecție, existența de rețele tehnico-edilitare și altele asemenea, care nu sunt publice și care trebuiau comunicate în termenul legal prin aviz, revine exclusiv entității emitente care trebuia să comunice informațiile, în situația avizării tacite.

(114) În situația depunerii documentației spre autorizare, ulterior obținerii acesteia și începerii lucrărilor de construire pe baza unei autorizații de construire emise pe bază de avize tacite, beneficiarul, proiectanții și executanții construcției au obligația să respecte întreaga legislație aplicabilă în domeniul urbanismului și construcțiilor, protecției monumentelor istorice, precum și prevederile legislației conexe aplicabile și să facă toate diligențele necesare pentru identificarea informațiilor necesare pentru proiectare și execuție.

(115) Autorizațiile de construire nu pot fi emise de autorități fără avizul instituțiilor din Sistemul național de apărare, ordine publică și securitate națională, dacă prin certificatul de urbanism/reglementările urbanistice s-a solicitat/impus obținerea acestor avize.

(116) Emitenții de avize și acorduri au obligația de a comunica beneficiarului, prin mijloace electronice, avizele sau acordurile în ziua emiterii.”

2. La articolul 5, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Este interzisă condiționarea emiterii avizelor sau acordurilor de obținerea prealabilă a altor avize sau acorduri. Avizele și acordurile se solicită concomitent de la toți avizatorii,

iar informațiile și condițiile obținute de la avizatori se integrează și se corelează de către proiectanți pe baza analizării împreună cu beneficiarul, astfel încât documentația tehnică depusă în vederea obținerii autorizației de construire să îndeplinească toate condițiile impuse de avizatori și să respecte tema de proiectare.”

3. La articolul 7 alineatul (20), literele b), b2) și b3) se abrogă.

Art. III. — Avizele și acordurile emise, solicitate prin certificatul de urbanism, inclusiv la faza de studiu de fezabilitate sau documentație de autorizare a lucrărilor de intervenție, își păstrează valabilitatea până la recepția la terminarea lucrărilor, dacă nu intervin elemente noi sau nu se modifică condițiile care au stat la baza emiterii acestora, respectiv soluțiile tehnice la faza de documentație tehnică pentru obținerea autorizației de construire, până la finalizarea executării lucrărilor corespunzătoare pentru care au fost eliberate, respectiv până la încheierea procesului-verbal de recepție finală corespunzător.

Art. IV. — Autoritățile administrației publice locale și entitățile emitente, abilitate de lege să emită avize și acorduri, au următoarele obligații:

a) să analizeze și să avizeze cu prioritate și în regim de urgență documentațiile pentru investițiile finanțate din Planul național de redresare și reziliență al României, cu respectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;

b) să prioritizeze lucrările depuse spre avizare în funcție de complexitate;

c) să realizeze semestrial o analiză a numărului și tipului de investiții pentru care avizele și acordurile au fost considerate acordate conform procedurii stabilite de prezenta ordonanță de urgență și să dispună măsurile organizatorice ce se impun pentru reducerea numărului acestor situații.

Art. V. — (1) Constituie contravenție neintroducerea spre analiză a documentațiilor de amenajare a teritoriului, a documentațiilor de urbanism și a documentațiilor de avizare aferente proiectelor de investiții în construcții, pe agenda ședințelor comisiilor prevăzute de legislația specifică, în termen de maximum 30 de zile de la data depunerii solicitării la registratura instituției și se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 10.000 lei.

(2) Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii prevăzute la alin. (1) se fac de către persoanele împuternicite din cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții.

(3) Contravenției prevăzute la alin. (1) îi sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. VI. — Analiza și emiterea de avize/acorduri pentru avizarea proiectelor de lucrări publice atât pentru construcții noi, cât și pentru intervenții la construcții existente se face fără perceperea de taxe sau tarife de analiză, tarife de consultanță sau altele asemenea.

Art. VII. — În vederea realizării unui cadru normativ unitar privind amenajarea teritoriului, urbanismul și construcțiile, toate reglementările tehnice — norme, proceduri normative, instrucțiuni, cu aplicabilitate în aceste domenii, elaborate de ministere și de alte autorități de reglementare, se transmit în mod obligatoriu pentru avizarea conformității acestora către Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației.

Art. VIII. — În vederea asigurării continuității procedurale și a optimizării proceselor de avizare/autorizare, se interzice schimbarea responsabilului de dosar pe parcursul derulării procedurilor de analiză și avizare a documentațiilor de amenajare a teritoriului, a celor de urbanism, precum și a celor de avizare în vederea autorizării executării lucrărilor de construire, cu excepția cazurilor în care acesta nu mai lucrează în structura respectivă, este în concediu, este în incapacitate de muncă sau este cercetat disciplinar.

Art. IX. — Prevederile Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse potrivit art. I din prezenta ordonanță de urgență, se aplică inclusiv procedurilor de aprobare a documentațiilor de amenajare a teritoriului sau de urbanism în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, după cum urmează:

a) acordurile și avizele deja obținute își păstrează valabilitatea;

b) pentru acordurile și avizele solicitate, dar care încă nu au fost emise, noile termene încep să curgă de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. X. — Prevederile art. II și III se aplică inclusiv pentru investițiile finanțate din fonduri europene/fonduri publice naționale, dacă procesul de avizare/autorizare este deja în curs de realizare și pentru investițiile finanțate din fonduri private dacă pentru acestea a fost emis un certificat de urbanism care se află în perioada de valabilitate și nu au fost încă depuse documentațiile pentru autorizarea construirii. Pentru documentațiile aflate în curs de avizare pentru care nu au fost încă obținute avizele și acordurile, termenele prevăzute la art. 5 din Legea nr. 50/1991, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu modificările și completările aduse prin art. II din prezenta ordonanță de urgență, se calculează ca termene noi care încep să curgă de la data intrării în vigoare a actului normativ.

Art. XI. — În termen de 10 zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației adoptă prin ordin formularul privind declarația pe propria răspundere prin care beneficiarul declară că nu a fost primită solicitarea de clarificare, completare sau modificare, nu a fost eliberat aviz cu sau fără condiții ori nu a fost eliberată adresa de respingere, după caz.

Art. XII. — Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția dispozițiilor art. I pct. 5-7 și art. V, care intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,

Tánczos Barna

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltan

p. Ministrul culturii,

Demeter Andras-Istvan,

secretar de stat

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Mircea Fechet

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Marcel-Ioan Boloș

ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE
PUBLICATE ÎN TEMEIUL LEGII NR. 334/2006
PRIVIND FINANȚAREA ACTIVITĂȚII
PARTIDELOR POLITICE
ȘI A CAMPANIILOR ELECTORALE

PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT UNIT

Situația cuantumului total al cotizațiilor primite în anul 2024

Denumirea partidului politic: Partidul Social Democrat Unit
Sediul partidului politic: București, sectorul 1, str. Mârșa nr. 16

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna ianuarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna februarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna martie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna aprilie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna mai	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iunie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iulie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna august	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna septembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna octombrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna noiembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna decembrie
1	PSDU	6.860	2.060	1.150	60	0	0	1.450	12.500	825	30.110	48.290	43.085

Cuquantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Cretu Oana
Semnătura	
Data întocmirii	29.04.2025

Lista membrilor de partid care au plătit în anul 2024 cotizații
a căror valoare însumată depășește baremul de 10 salarii de bază minime brute pe țară

Denumirea partidului politic: Partidul Social Democrat Unit
Sediul partidului politic: București, sectorul 1, str. Mârșa nr. 16

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană care a încasat cotizația ¹⁾	Numele	Prenumele	Cetățenia	Valoarea cotizației	Data la care a fost plătită cotizația
1						

Cuquantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Cretu Oana
Semnătura	
Data întocmirii	29.04.2025

¹⁾ În cazul în care există membri care nu au plătit cotizații doar într-o organizație/filială și valoarea totală a acestora depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară, se vor înscrie toate organizațiile/filialele unde s-au încasat cotizații de la respectivii membri.

**Lista persoanelor fizice care au făcut în anul 2024 donații
a căror valoare cumulată depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară**

Denumirea partidului politic: Partidul Social Democrat Unit
Sediul partidului politic: București, sectorul 1, str. Mârșa nr. 16

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană care a încasat donația ¹	Numele	Prenumele	Cetățenia	Valoarea donației	Felul donației	Data primirii donației
1							

Cuantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Cretu Oana
Semnătura	
Data întocmirii	26.04.2025

¹ În cazul în care există persoane fizice care au făcut donații în mai multe organizații/filiale, iar valoarea totală a acestora depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară, se vor înscrie toate organizațiile/filialele unde s-au încasat donațiile respective.

**Lista persoanelor juridice care au făcut în anul 2024 donații
a căror valoare cumulată depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară**

Denumirea partidului politic: Partidul Social Democrat Unit
Sediul partidului politic: București, sectorul 1, str. Mârșa nr. 16

Nr. crt.	Organizația/ Filiala județeană care a încasat donația ¹	Denumirea donatorului	Sediul donatorului	Naționalitatea donatorului	Codul unic de înregistrare	Valoarea donației	Felul donației	Data primirii donației
1	PSDU Central	STC DIGITAL NETWORK — S.R.L.	Județul Ialomița, Slobozia, str. Rovine nr. 4	română	43617728	88.831	Reducere de preț care depășește 20% din valoarea serviciilor	

Cuantumul total	88.831
Numele și prenumele reprezentantului legal	Cretu Oana
Semnătura	
Data întocmirii	29.04.2025

¹ În cazul în care există persoane juridice care au făcut donații în mai multe organizații/filiale, iar valoarea totală a acestora depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară, se vor înscrie toate organizațiile/filialele unde s-au încasat donațiile respective.

Suma totală a donațiilor confidențiale primite în anul 2024

Denumirea partidului politic: Partidul Social Democrat Unit
Sediul partidului politic: București, sectorul 1, str. Mârșa nr. 16

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană	Cuantumul total al donațiilor primite în luna ianuarie	Cuantumul total al donațiilor primite în luna februarie	Cuantumul total al donațiilor primite în luna martie	Cuantumul total al donațiilor primite în luna aprilie	Cuantumul total al donațiilor primite în luna mai	Cuantumul total al donațiilor primite în luna iunie	Cuantumul total al donațiilor primite în luna iulie	Cuantumul total al donațiilor primite în luna august	Cuantumul total al donațiilor primite în luna septembrie	Cuantumul total al donațiilor primite în luna octombrie	Cuantumul total al donațiilor primite în luna noiembrie	Cuantumul total al donațiilor primite în luna decembrie
1.													

Cuantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Cretu Oana
Semnătura	
Data întocmirii	29.04.2025

Situația centralizată a donațiilor constând în bunuri materiale necesare activității politice primite în anul 2024 de la organizații politice internaționale la care partidul politic respectiv este afiliat sau de la partide politice ori formațiuni politice aflate în relații de colaborare politică

Denumirea partidului politic: Partidul Social Democrat Unit
Sediul partidului politic: București, sectorul 1, str. Mârșa nr. 16

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană care a încasat donația	Denumirea donatorului	Sediul donatorului	Naționalitatea donatorului	Obiectul donației	Valoarea donației	Data primirii donației
1.							

Cuantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Cretu Oana
Semnătura	
Data întocmirii	29.04.2025

Lista persoanelor fizice care au acordat în anul 2024 împrumuturi a căror valoare depășește 100 de salarii de bază minime brute pe țară

Denumirea partidului politic: Partidul Social Democrat Unit
Sediul partidului politic: București, sectorul 1, str. Mârșa nr. 16

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană care a contractat împrumutul ¹	Numele împrumutătorului	Prenumele împrumutătorului	Cetățenia împrumutătorului	Valoarea împrumutului	Data primirii împrumutului	Termenul de restituire a împrumutului
1.							

Cuantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Cretu Oana
Semnătura	
Data întocmirii	29.04.2025

¹ În cazul în care există persoane fizice care au acordat împrumuturi mai multor organizații/filiale, iar valoarea totală a acestora depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară, se vor înscrie toate organizațiile/filialele unde s-au înregistrat împrumuturile respective.

Lista persoanelor juridice care au acordat în anul 2024 împrumuturi a căror valoare depășește 100 de salarii de bază minime brute pe țară

Denumirea partidului politic: Partidul Social Democrat Unit
Sediul partidului politic: București, sectorul 1, str. Mârșa nr. 16

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană care a contractat împrumutul ¹	Denumirea împrumutătorului	Sediul împrumutătorului	Naționalitatea împrumutătorului	Codul unic de înregistrare	Valoarea împrumutului	Data primirii împrumutului	Termenul de restituire a împrumutului
1.								

Cuantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Cretu Oana
Semnătura	
Data întocmirii	29.04.2025

¹ În cazul în care există persoane juridice care au acordat împrumuturi mai multor organizații/filiale, iar valoarea totală a acestora depășește 10 salarii de bază minime brute pe țară, se vor înscrie toate organizațiile/filialele unde s-au înregistrat împrumuturile respective.

Suma totală a împrumuturilor cu o valoare mai mică de 100 de salarii de bază minime brute pe țară primite în anul 2024

Denumirea partidului politic: Partidul Social Democrat Unit

Sediul partidului politic: București, sectorul 1, str. Mârșa nr. 16

Nr. crt.	Organizația/Filiala județeană	Cuquantumul total în luna ianuarie	Cuquantumul total în luna februarie	Cuquantumul total în luna martie	Cuquantumul total în luna aprilie	Cuquantumul total în luna mai	Cuquantumul total în luna iunie	Cuquantumul total în luna iulie	Cuquantumul total în luna august	Cuquantumul total în luna septembrie	Cuquantumul total în luna octombrie	Cuquantumul total în luna noiembrie	Cuquantumul total în luna decembrie
1.													

Cuquantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Cretu Oana
Semnătura	
Data întocmirii	26.04.2025

**Situația centralizată a cuquantumurilor totale ale veniturilor obținute în anul 2024
din sursele prevăzute de art. 16 din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor
electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare**

Denumirea partidului politic: Partidul Social Democrat Unit

Sediul partidului politic: București, sectorul 1, str. Mârșa nr. 16

Nr. crt.	Organizația/ Filiala județeană	Activitatea generatoare de venit	Sursa venitului	Cuquantum anual
1		Editarea, realizarea și difuzarea publicațiilor ori a altor materiale de propagandă și cultură politică proprii		0
		Vânzarea de bilete, taxe de participare sau altele asemenea la acțiuni culturale, sportive, precum și la întruniri și seminare cu tematică politică, economică sau socială		0
		Vânzarea materialelor tipărite cu însemnele partidului politic		0
		Servicii oferite către membrii partidului pentru organizarea acțiunilor culturale, sportive, întrunirilor și seminarelor cu tematică politică, economică sau socială		0
		Închirierea spațiilor aflate în patrimoniul propriu pentru conferințe sau acțiuni social-culturale		0
		Închirierea spațiilor aflate în patrimoniul propriu pentru organizarea birourilor parlamentare		0
		Înstrăinarea terenurilor și clădirilor din patrimoniu		0
		Înstrăinarea bunurilor mobile din patrimoniu		0
		Subînchirierea spațiilor primite conform prevederilor art. 26 alin. (1)—(3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru organizarea birourilor parlamentare		0
		Emiterea carnetelor/legitimațiilor de membru al partidului politic		0
		Dobânzi bancare		0

Cuquantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Cretu Oana
Semnătura	
Data întocmirii	29.04.2025

**Situația centralizată a cuantumurilor totale ale sumelor ce fac obiectul aportului financiar
în asocierea cu formațiuni nepolitice în anul 2024**

Denumirea partidului politic: Partidul Social Democrat Unit

Sediul partidului politic: București, sectorul 1, str. Mârșa nr. 16

Nr. crt.	Denumirea formațiunii nepolitice asociate	Sediul formațiunii nepolitice asociate	Naționalitatea formațiunii nepolitice asociate	Codul unic de înregistrare al formațiunii nepolitice asociate	Valoarea aportului formațiunii nepolitice asociate	Data aportului
1.						

Cuantumul total	0
Numele și prenumele reprezentantului legal	Cretu Oana
Semnătura	
Data întocmirii	29.04.2025

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

